

Ewangelicko-Augsburskiego w Rzeczypospolitej Polskiej.

Majątek ruchomy i nieruchomy tychże parafii, który w dniu wejścia w życie tego dekretu będzie się znajdował w posiadaniu Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Rzeczypospolitej Polskiej przechodzi na własność tego Kościoła.

Pozostały majątek przechodzi na własność Państwa. Rada Ministrów dokona w drodze specjalnej uchwały rozdziału poszczególnych obiektów pomiędzy związki religijne i inne instytucje prawa publicznego, przekazując im całość lub część tych obiektów na własność bądź też pod zarząd i użytkowanie. Przy rozdziale w pierwszym rzędzie uwzględniane będą potrzeby polskiej ludności ewangelickiej.

Na wymienione parafie rozciąga się moc obowiązującą dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 listopada 1936 r. o stosunku Państwa do Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr 88, poz. 613) oraz zasadniczego prawa wewnętrznego Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Rzeczypospolitej Polskiej z 17 grudnia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 659).

Art. 2. W dekreście Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 listopada 1936 r. o stosunku Państwa do Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Rzeczypospolitej Polskiej wprowadza się zmiany następujące:

1) W art. 3 ust. (1) i (2) otrzymują brzmienie:

„(1) Kościół Ewangelicko-Augsburski w Rzeczypospolitej Polskiej tworzą parafie (filiały) ewangelicko-augsburskie i luterskie (staroluterskie) na całym obszarze Państwa. W skład tego Kościoła wchodzi również Bracia Morawscy czyli Hernhuci.

(2) Do Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Rzeczypospolitej Polskiej należą wszystkie osoby wyznania ewangelicko-augsburskiego (luterekiego), zamieszkałe w Polsce i wchodzące w skład jednej z parafii (filiałów) tego Kościoła”.

2) Art. 45 otrzymuje brzmienie:

„Art. 45. Dekret niniejszy wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej”.

Art. 3. Wykaz diecezji, parafii i filiałów zostanie po wprowadzeniu w życie niniejszego dekretu uzupełniony przez Konsystorz i zatwierdzony przez Ministra Administracji Publicznej.

Art. 4. Z dniem wejścia w życie niniejszego dekretu traci moc obowiązującą:

1) dekret gabinetowy króla pruskiego z 27 września 1817 r. o unii kościołów ewangelicko-luterekiego i ewangelicko-reformowanego, koncesja generalna dla luteran niezłączonych z ewangelickim kościołem krajowym z 23 lipca 1845 r. (Zb. u. pr. str. 516), ustawa z 7 sierpnia 1847 r. (Zb. u. pr. str. 155) i ustawa z 23 maja 1908 r. (Zb. u. pr. str. 155);

2) patent cesarski z 8 kwietnia 1861 r. (Dz. Pr. Nr 41) i ustawa o ustroju kościoła ewangelickiego i helweckiego wyznania ogłoszona obwieszczeniem Ministra Wyznań i Oświaty z 15 grudnia 1891 r. (Dz. Pr. Nr 4/1892 r.);

3) ustawa śląska z 17 lipca 1937 r. o tymczasowej organizacji Ewangelickiego Kościoła Unijnego na Górnym Śląsku (Dz. U. Śl. Nr 14, poz. 33) i ustawa śląska z 10 lipca 1939 r. w sprawie zmiany niektórych postanowień ustawy z 17 lipca 1937 r. (Dz. U. Śl. Nr 20, poz. 45).

Ponadto traci moc obowiązującą wszelkie inne przepisy w zakresie objętym dekretem niniejszym.

Art. 5. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Administracji Publicznej.

Art. 6. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Administracji Publicznej:

Władysław Kiernik

305

DEKRET

z dnia 8 października 1946 r.

o zmianie dekretu z dnia 7 lipca 1945 r. o odtworzeniu dyplomów i świadectw z ukończenia nauki.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W dekreście z dnia 7 lipca 1945 r. o odtworzeniu dyplomów i świadectw z ukoń-

czenia nauki (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 164) wprowadza się następujące zmiany:

1) Art. 5 otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 5. Postępowanie z wniosków o odtworzenie dokumentu odbywa się według przepisów kodeksu postępowania niespornego, o ile

przepisy niniejszego dekretu nie stanowią inaczey".

2) Art. 6 otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 6. (1) Postanowienie uwzględniające wniosek o odtworzenie dokumentu winno zawierać istotną treść zaginionego lub zniszczonego dokumentu, oznaczenie instytucji lub osoby, która dokument wystawiła, oraz datę jego wystawienia przynajmniej przybliżoną. W przypadku niemożności odtworzenia istotnej treści dokumentu wniosek podlega całkowitemu oddaleniu.

(2) Postanowienie nie może zapaść przed upływem miesiąca od ukazania się ogłoszenia“.

3) Art. 7 i 8 skreśla się.

4) Po art. 12 dodaje się nowy art. 12¹ w następującym brzmieniu:

„Art. 12¹. Od wniosku o odtworzenie dokumentu orsz od zażalenia pobiera się wpis stały w wysokości 100 zł. Poza tym stosuje się odpowiednio przepisy o kosztach sądowych“.

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski

Minister Sprawiedliwości:
Henryk Świątkowski

306

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 14 października 1946 r.

w sprawie wykonania ustawy z dnia 23 września 1946 r. o utworzeniu Rady Szkół Wyższych.

Na podstawie art. 6 i 9 ustawy z dnia 23 września 1946 r. o utworzeniu Rady Szkół Wyższych (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 277) zarządzam, co następuje:

§ 1. W celu wykonania zadań, określonych w art. 2 i 3 ustawy, Rada Szkół Wyższych:

- a) opracowuje projekty sieci szkół wyższych;
- b) występuje z inicjatywą i wydaje opinie w sprawie zakładania nowych i zwiwania istniejących szkół wyższych tudzież tworzenia nowych i zwiwania istniejących wydziałów, katedr i zakładów;
- c) opracowuje projekty ustroju szkół wyższych łącznie z zasadami powoływania nauczycieli akademickich i pomocniczego personelu naukowego;
- d) opracowuje i opiniuje projekty, dotyczące programów studiów i metod nauczania;
- e) opracowuje zasady wynagradzania pracowników naukowych w szkołach wyższych;
- f) inicjuje i opiniuje obsadę katedr;
- g) opracowuje i przedkłada Prezesowi Rady Ministrów wszelkie inne wnioski, dotyczące usprawnienia pracy szkół wyższych i pogłębienia ich demokratycznego charakteru;
- h) przedkłada wnioski w sprawie środków, zmierzających do zapewnienia młodzieży niezbędnych warunków do pracy, a w szczególności umożliwiających dostęp do szkół wyższych młodzieży robotniczej i chłopskiej;
- i) po wysłuchaniu opinii właściwych rektorów wydaje zarządzenia potrzebne do zapewnienia normalnego toku pracy w szkołach;

j) opiniuje preliminarze wydatków ze Skarbu Państwa na cele szkół wyższych i opiekę nad młodzieżą.

§ 2. Sprawy, należące do jej zakresu działania, Rada załatwia kolegialnie w drodze uchwał.

§ 3. Posiedzenia Rady odbywają się w miarę potrzeby. Do prawomocności uchwał wymaga się obecności przewodniczącego lub jego zastępcy oraz czterech innych członków Rady. Uchwały zapadają zwykłą większością głosów. Poza członkami Rady w posiedzeniach bierze udział Dyrektor Biura Rady z głosem doradczym. Na zaproszenie Rady lub jej przewodniczącego w posiedzeniach mogą brać udział również inne osoby w charakterze rzeczoznawców lub referentów z głosem doradczym.

§ 4. Przewodniczący zwołuje posiedzenia Rady i przewodniczy na nich, kieruje pracami Rady, nadzoruje działalność Biura i składa Prezesowi Rady Ministrów sprawozdania z prac Rady.

§ 5. Zastępca przewodniczącego jest stałym pomocnikiem przewodniczącego. W razie niemożności pełnienia obowiązków przez przewodniczącego zastępca przewodniczącego wchodzi we wszystkie jego prawa i obowiązki.

§ 6. Stałym organem pracy Rady jest Biuro Rady, którym bezpośrednio kieruje Dyrektor Biura, mianowany przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek przewodniczącego Rady. Pod względem organizacyjnym i personalnym Biuro Rady wchodzi w skład Prezydium Rady Ministrów.

§ 7. Organami pomocniczymi, przygotowującymi materiał do decyzji Rady, są poza Biurem Rady:

- a) sekcje Rady, które Rada powołuje w miarę potrzeby spośród swoich członków lub z poza ich grona,